

Ontluikend OEUVRE

Svetlana Tartakovska werd grootgebracht met de realistische en romantische kunst van Russische meesters als Repin, Kramskoj, Schilschkin en Ajwazowski. Haar schilderijen sluiten qua stijl, vorm en compositie aan bij de klassieke traditie. Ze put graag uit haar specifieke culturele achtergrond en de Russische geschiedenis.

Felle kleuren passen daar niet bij. Kenmerkend voor Svetlana is dan ook het ingetogen kleurenpalet, het onuitgewerkt laten van bepaalde elementen met soms goed uitgewerkte details. Lijnen en verfstreken kunnen daarbij moeiteloos worden gevolgd. Zo ook in het raadselachtige schilderij *Gipsy*, waarin ook de afwisseling tussen scherpte en vervaging duidelijk is te zien. In een diagonale compositie toont dit schilderij een vrouw van dichtbij tegen een gesloten achtergrond. Het lijkt wel alsof ze op de vlucht is. Haar centraal weergegeven hand beschermt een babyhoofdje. We zien geen oogjes, alleen dit en het samengebalde vuistje.

Door deze aspecten heeft het schilderij een sterke gevoelswaarde die angst en bedrukking veronderstelt. We kunnen wel worden afgeleid door de sierlijke vormen van de gekleurde shawl maar er blijft spanning en dreiging. Svetlana zegt dat ze dit schilderij heeft gemaakt naar aanleiding van een krantenartikel en tv nieuws over een blond kind dat door een Roma vrouw zou zijn geroofd. Dat hield haar bezig. Ze wilde tevens in dit schilderij de werking van beweging onderzoeken.

Wandtapijten

Dit jaar raakte Svetlana gefascineerd door oude wandtapijten. Deze kunstvorm uit de Renaissance inspireerde haar zo dat ze er haar modellen vóór plaatste. Het is niet zo zeer de decoratieve functie van deze historische tapijten, dan wel het verhalende karakter over liefde, geweld, verdriet of hoop. Dit zijn de thema's waar ze zich op dit moment mee verbonden voelt. De grandeur, de atmosfeer evenals de gewezen stripachtige figuren boeien haar en

Svetlana Tartakovska, slapend,
olieverfpaneel, 25x20 cm
in grijsgouden lijst

De ene keer zijn bepaalde delen in het schilderij detaillistisch, de andere keer onuitgewerkt, met soms zichtbare verfloppers. Scherpte contra vervaging. Af en toe past ze deze tegenstelling toe in een en hetzelfde schilderij, zodat realisme en impressionisme op deze wijze door elkaar lopen. Het maakt het werk dynamisch en interessant en accentueert juist de essentie van het schilderij. Het resultaat varieert veelal van donker tot licht, soms met slechts vier kleuren op het palet omdat, zoals ze zelf zegt: er weinig nodig is om te zeggen wat je voelt. Ze beoogt met sfeer, licht en contrast werking een bepaalde gevoelswaarde uit te drukken. Het is voor haar een kwestie van het organiseren van de juiste tonen, die het schilderij schoonheid, harmonie en rust moet verlenen.

In haar werk staat de mens centraal en heeft vooral interesse in de verschillende emoties, zoals liefde, geweld, verdriet, angst en hoop. Tevens drukt ze haar visie op gebeurtenissen uit het dagelijkse leven graag uit in verf. De inspiratie voor een nieuw schilderij komt vaak voort uit een toevallige ontmoeting met een persoon die model kan staan voor een onderwerp dat haar bezig houdt. Ze vraagt dan deze persoon model te staan in het atelier. Die past dan bij het beeld dat ze daarbij heeft en dat ze wil schilderen. Dat beeld kan een historische figuur zijn, maar ook een mythologische.

Masker

Wat betreft personen uit haar eigen omgeving is zij van mening dat de gehaaste westerse mens zich vaak achter een masker verschuilt en liever geen tijd neemt voor zijn eigen emoties. Soms wordt tijdens de poseersessie het 'maskertje' even neergelaten en ziet ze in een fractie van een seconde een verborgen emotie. Het is dat onbewaakte moment waarop het model zich niet zo bewust is van de buitenwereld en zich dan blootgeeft. Dat moment probeert Svetlana te vangen en weer te geven in haar werk.

De schilderijen van Svetlana zijn zorgvuldig opgezet volgens de traditionele schildermethode. Voor een groot schilderij worden soms kleine schilderijen gemaakt om te onderzoeken of de beeldopbouw klopt. Het uiteindelijke schilderij wordt opgezet met een compositorische tekening. Eerst worden het gelaat en de handen zorgvuldig geschilderd, omdat volgens haar eigen zeggen de ziel hierin weerklinkt. De blik, de huid, de houding, het licht-donker contrast en de lichtreflectie zijn daarbij van essentieel belang.

De Russisch-Nederlandse kunstenaar **Svetlana Tartakovska** (1979) genoot haar opleiding aan de Klassieke Academie voor Beeldende Kunst in Groningen en aan de Art Academy in Florence. De laatste paar jaar ontwikkelde zij haar artistieke kunnen in hoog tempo. Tekenen van erkenning kreeg ze in 2013 in Spanje, waar haar schilderij *Demon I* werd gekozen voor de tentoonstelling 'Figurativas 2013' in het Museu Europeu d'Art Modern te Barcelona. In november van dat jaar was haar werk voor het eerst te zien op de nationale kunstbeurs PAN en in januari 2014 op de beurs Realisme, beide te Amsterdam. Recent is ze gevraagd mee te doen aan het tv programma 'Sterren op het Doek', dat eind september 2014 wordt uitgezonden.

Anthonia van Rappard (detail),
olieverf op linnen,
184x100 cm, 2014

Puppeteer, olieverf op linnen, 120x100 cm, 2014

om de gewelddadige historie in ons op te nemen waardoor heden en verleden met elkaar worden verbonden. De in het verhaal geplaatste vrouw, volgens Svetlana 'de wijsheid, de wetende', is als hoofddruk bepalend en versterkt de betekenis van het schilderij die de kijker kan ontrafelen.

Kasteel Marquette

De serie 'wandschilderijen' kenmerkt zich door een intensief geschilderde detaillering waarin een wereld vol van betekenis schuil gaat. Een aantal uit deze serie wordt aan het publiek getoond tijdens het Lourens-event in kasteel Marquette in Heemskerk en vanaf 8 januari 2015 in de tentoonstellingsruimte van hotel American in Amsterdam. Deze tentoonstelling wordt geopend door de dichter Jean Pierre Rawie.

Svetlana heeft dit voorjaar ook een aantal kleine portretten in olieverf op paneel geschilderd, al dan niet in opdracht. Zo heeft ze een close-portret geschilderd van de bekende kunstenaar Matthijs Rölting. Het is een hommage aan de 'père de l'art' van de Noord-Nederlandse realistische schilderkunst. Ook maakte ze een portret van Sam Drukker, een van Röltings studenten aan Academie Minerva in Groningen, ondertussen zelf een bekend kunstenaar in binnen- en buitenland. Als standpunt koos ze een kikkerperspectief zodat we de kunstenaar van onderaf zien zitten op de trap van zijn atelier.

De beeldend kunstenaar wil de beschouwer laten stilstaan en vragen stellen. In de nachtelijke uren, wanneer de tijd lijkt stil te staan en iedereen slaapt, schildert zij in haar atelier. Het is haar bedoeling schilderijen te maken die 'schuren' langs de ziel en aanzetten tot een dialoog of tot contemplatie. ■

WWW.SVETLANATARTAKOVSKA.NL

verrijken op deze wijze haar eigen schilderij. Delen uit min of meer beroemde tapijten gebruikt ze als een soort beeldcitaat op de achtergrond van haar schilderij. De verbeelde geschiedenis vormt een metafoor voor diverse morele kwesties en onrechtvaardigheden die ze zelf als kunstenaar aan de kaak wil stellen. Voorbeelden hiervan zijn op dit moment het gedwongen huwelijk, oorlog, geweld en kinderroof.

In het schilderij Woman in black wordt de beschouwer allereerst in beslag genomen door de prominente vrouwelijke figuur. De gracieuze vrouw kijkt ons aan en dwingt ons als het ware het schilderij verder in te gaan. We zien op de achtergrond een beeldcitaat van een renaissance wandtapijt. De vrouw 'versmelt' als het ware met de achtergrond, is in een context geplaatst en leidt onze blik naar de gebeurtenis achter haar. Wij worden gestimuleerd

Adam en Eva, tweeluik, olieverf op linnen. 72x122 cm, 2014

